

[Christmas Møller.]

Men vi vil ogsaa sige til Vælgerne, at til Trods for, at Venstre og Ministeriet selv skabte den Situation, saa kom man i et givet Tilfælde, hvor man havde opfyldt en vis Gerning, og bragte en helt ny Situation til Veje; og man har da Lov til at spørge, om den højtærede Statsminister virkelig tror, at et saadant Spørgsmaal er egnet for et godt og sundt Arbejde. Man skulde langt mere tro, nu da Landmandsbankspørgsmaalet toner op i Forgrunden, som det toned besværligt op for det ærede Medlem Hr. Stauning, da han havde Ministeriet, at en Træthedsfornemmelse havde grebet det højtærede Ministerium. Men er Besværet virkelig saa stort? Er det saa stort, naar man er startet som de, der skulde frelse Landet, og har faaet — det vil ingen bestride — en loyal Støtte fra et Parti, som man paa Forhaand havde placeret i sin Politik, som jeg har nævnt? Og naar det ærede Medlem Hr. Stauning talte om Mindelser fra gamle Dage, og han saa lige efter talte om, at naar Piskeren knaldede, saa var de Konservative der, saa er der jo ikke megen Logik i det, for det, som det ærede Medlem Hr. Stauning mener, er, at de Konservative bøjer sig, naar Piskeren knalder; det er i et lidt sobrere Sprog et Udtryk for, at vi har været en loyal Medarbejder paa det Grundlag, som vi gik til Valg paa.

Eller er det Formueskatten, som har skabt uoverstigelige Vanskeligheder, eller hvad er det, der gør, at man paa en Gang skifter om? Det er jo næsten ved at blive moderne, kunde man synes, at løbe fra sit Ansvar. Den højtærede Statsminister har jo Erfaring i saa Henseende. Han mere end nogen anden skabte Valutaloven af 20. December 1924, og den 28. Februartæste Aar skred han ud af Landstinget for at skride ind i Folketinget den 2. December i Fjor. Og for det ærede Medlem Hr. Stauning var Vanskelighederne jo unægtelig ogsaa betydelige. Det konservative Folkeparti vil — det kunde den højtærede Statsminister ikke være i den fjerneste Tvivl om, og derfor er det ham, der har rejst en Diskussion, og ikke os — jævnt og ligetil fortsætte den Politik, som vi gik til Valg paa den 2. December i Fjor. Vi lader os ikke rokke en Tøddel hverken i den ene eller den anden Retning, fordi vi synes, der begaas politiske Fejlgreb fra den ene eller den anden Side. Vort Partis Landsraadmøde gav enstemmig og fuld Tilslutning til, at denne Politik skulde fortsættes, og den højtærede Statsminister kan

jo da begribe, at Svaret fra vor Side paa det Spørgsmaal, han har rejst, ligger i den Resolution, som billiger vor Politik, og som siger, saaledes som vort Parti altid har sagt det: Vi ønsker et Samarbejde mellem Venstre, thi vi ser i Samarbejdet mellem disse to Partier, vort og Venstre, saaledes som Stillingen nu en Gang ligger her i Landet, den eneste Garanti for en sund Udvikling i vort Folk. Vi har i Sandhed, som her paavist, Gang paa Gang gjort, hvad vi kunde, for, at dette Samarbejde kunde fortsættes — under stærkere eller mindre stærke Former. Hvis den højtærede Statsminister med det Spørgsmaal, han har rejst, ønsker at bryde ind i den Smule, som Venstre selv lod tilbage, saa vil Vælgerne ogsaa vide, at Ansvaret for en saadan Politik bliver Statsministerens og Venstres og ikke vort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at jeg har udtalt, at hvert Parti gik til Valg paa sin egen Politik, men Forholdet er dog dette, at i alt Fald 3 Partier gik til Valg paa dette, at man krævede Parikronen respekteret i den offentlige Husholdning. Det Arbejde, der blev udført i sidste Samling, viser, at dette Tilsagn til Vælgerne før Valget var Alvor for 2 Partiers Vedkommende, nemlig for Venstre og det konservative Folkeparti, og derfor kunde vi ved Samarbejde i sidste Samling paa dette vigtige Omraade hidføre det betydningsfulde Resultat: at faa de offentlige Udgifter skaaret meget væsentligt ned. Dette Arbejde bliver jo fortsat, men det er dog for en væsentlig Del afsluttet for Statsfinansernes Vedkommende.

Derfor tror jeg, at man har Lov til, som den højtærede Statsminister har gjort, at søge Klarhed over det næste store Problem, der melder sig: Det erhvervspolitiske Problem. Og her er Stillingen den, at vi ikke mindst har Lov til at kræve Klarhed fra det konservative Folkepartis Side, fordi det konservative Folkepartis ene Finanslovsordfører det ærede Medlem Hr. Korsgaard i sidste Samling ganske klart gav Udtryk for, at det konservative Folkeparti meget kunde ønske sine Forslag fremmet ved socialdemokratisk Støtte, selv om dette saa naturligt maatte medføre, at Ministeriet